

Nevis Saeima traucē valstij, bet gan vēlētājs traucē pats sev

7.aprīļa vēstulē Dienai Indulis Rimicāns apgalvo, ka Satversme nesniedzot skaidru atbildi ne Abrenes jautājuma, nedz arī saprātīga drošības likumu risinājuma gadījumā. Acīmredzot vēstules autoram bija nepieciešami 16 gadi, lai nonāktu pie odiozajiem secinājumiem.

Liberālā demokrātijā konstitūcija nav kā rokasgrāmata atsevišķiem politiskās dienaskārtības jautājumiem. Latvijas Satversmes tēvi 1922.gadā nevarēja paredzēt ne Abrenes jautājuma nonākšanu dienaskārtībā, nedz arī [Kalviša](#) valdības vēlmi koncentrēt varu. Proti, liberālas demokrātijas konstitūcija sniedz politiskās rīcības rāmi, kura ietvaros varētu tikt pārstāvēta esošās sabiedrības uzskatu daudzveidība un risināti dažādie politikas dienaskārtības jautājumi. Rimicāna kungs bez padziļinātas analīzes apgalvo, ka, pirmkārt, demokrātijas vaina Latvijā slēpjoties likumdošanas un valsts varas patvaļā, un, otrkārt, ka šādi sabiedrība nav apmierināta ar valsts pārvaldi. Mēs www.politika.lv diskutējām par autora pirmā uzstādījuma patiesajiem iemesliem un uzskatām, ka otrā uzstādījuma apelācija pie Latvijas sabiedrības atspoguļo bezatbildīgas vēstules autora ilgas pēc ideāla risinājuma, kas atspoguļotu visu sabiedrības locekļu intereses.

Līdzīgi domāja arī XX gs. 20.gadu Vācijas jurists Karls Šmits, kurš, pamatojoties uz Ruso vispārējās gribas principu, uzskatīja, ka parlamentārisms nevar reprezentēt tautu, bet tikai kropļo tās gribu. Proti, Šmits uzstāja, ka Reihsstāga darbība traucē valdīt un tikai tad, kad tautas griba sakrīt ar varu, iestāties patiesa demokrātija. Šo teoriju izmantoja Hitlers, Musolīni un Staļins. No nacisma pieredzes mācoties, piemēram, šodienas Vācijā ir jēdziens Streitbare Demokratie. Tā ir sapratne, ka liberālisms Satversmes ietvaros nedrīkst sagraut pašu liberālo konstitūciju. Šādi mūs mulsina Dienas redakcijas pārliekais liberālisms. Eiropas rietumu daļā ir pieņemts, ka avīzes un mediji pārstāv noteiktu ideoloģisku strāvojumu, tāpēc, tēlaini izsakoties, liberālā Diena, publicējot šādu vēstuli bez attiecīga komentāra, patiesībā zāģē to zaru, uz kura tā pati sēž.

Patiesībā Valsts prezidenta rīcība Satversmes 72.panta ietvaros bija labs piemērs, ka Satversmes tēvi ir bijuši gana viedi un varas līdzsvara mehānisms Latvijā strādā. Satversmes ietvaros Valsts prezidents ar savu rīcību ir devis likumīgu iespēju Latvijas vēlētājam nodot parakstus un, iespējami piedaloties referendumā, izteikt savu viedokli par drošības iestāžu likuma izmaiņām un valdošo koalīciju. Šādi nevis [Saeima](#) traucē valstij, bet gan vēlētājs traucē pats sev, nespējot pieņemt brīva pilsoņa pienākumus pašpārvaldē.

Dr. Axel Reetz un Veiko Spolītis, politologi

Publicēšanas datums: Pirmdiena, 2007. gada 16. aprīlis.

Rubrika: (2. lpp.)